

KIZINGITI 5

Maisha Ya Pili Si Sitiari.

Zipo semi tunazozitumia kwa wepesi.

"Najisikia nimezaliwa upya."

"Nimeanza upya."

"Yamekuwa maisha mapya."

Kwa kawaida ni sitiari.

Tamathali za lugha.

Njia za madaha za kusimulia badiliko.

Kisha zipo nyakati ambazo maneno yale
huacha kuwa ya kiishara.

Na huwa halisi.

Kwa muda mrefu nilikuwa nimeyawazia
maisha kama mstari unaoendelea.

Wenye kupanda na kushuka.

Wenye kuongeza kasi na kupunguza.

Wenye mafanikio na matatizo.

Lakini daima mstari ule ule.

Daima safari ile ile.

Kisha ilifika siku niliyoelewa kwamba maisha
yanaweza kukatika bila mwili kufa.

Inaweza kukatika ono la dunia.

Utambulisho.

Uhakika.

Mradi.

Taswira ya nafsi.

Na inapotokea, mtu anayeibuka upande wa
pili kamwe si sawa na yule aliyeingia.

Mwanzoni hujaribiwa kustahimili.

Hutafutwa kuokoa kinachookoleka.

Kukarabati.

Kujenga upya.

Kurudi katika hali ya kawaida.

Ni mwitikio wa asili.

Hata mimi nilifanya vivyo hivyo.

Nilitaka kurejesha mwendelezo.

Nilitaka kuunganisha tena kilichokatika.

Nilitaka kurudi kwenye kabla.

Kisha nilielewa jambo gumu kukubali.

Kabla haikuwepo tena.

Na ilikuwa bure kuifukuzia.

Hili ni mojawapo ya masomo ya gharama zaidi
ya maisha.

Kwa sababu linahitaji msiba mdogo.

Msiba wa tulichokuwa.

Tunazungumza mara nyingi kuhusu watu
tunaowapoteza.

Kidogo zaidi sana kuhusu tambulisho
tunazozipoteza.

Hata hivyo hata hizo zinastahili mazishi.

Upo wakati unapoacha kuwa mwana
uliyekuwa.

Mtaalamu uliyekuwa.

Mwanamume uliyekuwa.

Mwanamke uliyekuwa.

Upo wakati ambapo toleo moja letu
linahitimisha kazi yake.

Na lineaachia nafasi kitu kingine.

Nilipopitia msimu ule, sikujitambua mara
moja.

Nilifikiri ni mgogoro.

Kipindi cha mabano.

Ajali.

Baadaye tu nilielewa kwamba nilikuwa
nikipitia badiliko.

Tofauti ni kubwa mno.

Mgogoro ni kitu unachotamani kimalizike.

Badiliko ni kitu kinachokubadilisha milele.

Nakumbuka kipindi ambacho kila yakini
ilionekana imesimamishwa.

Majibu ya zamani hayakufanya kazi tena.

Zana za zamani zilionekana hazitoshi.

Hata malengo kadhaa yalipoteza maana.

Ilikuwa hisia ya kutia wasiwasi.

Kama kutembea katika mandhari
unayoifahamu na kugundua kwamba barabara
zote zimebadilisha mwelekeo.

Kwa muda nilijaribu kujielekeza kwa kutumia
ramani za zamani.

Haikusaidia.

Kwa sababu niliyebadilika ni mimi.

Ramani hazikuwa za makosa.

Zilikuwa zimepitwa na wakati.

Ndicho kinachotokea katika mapito makubwa.

Matatizo hayatokani tu na dunia inayobadilika.

Yanatokana na ukweli kwamba tunaendelea
kuitafsiri kwa macho yanayomilikiwa na
wakati uliopita.

Kisha, polepole, kitu fulani hujipanga upya.

Haitokei kwa siku moja.

Haitokei kwa wiki moja.

Hutokea kupitia mamia ya marekebisho
madogo.

Kupitia utambuzi mpya.

Vipaumbele vipya.

Maswali mapya.

Asubuhi moja unaamka na kutambua kwamba
unautazama uhalisia kwa namna tofauti.

Vitu vile vile.

Kwa macho tofauti.

Hapo ndipo nilipoanza kuelewa maana halisi
ya kuzaliwa upya.

Haiko katika kurudi kuwa vijana.

Haiko katika kuondoa maumivu.

Haiko katika kufuta makosa.

Iko katika kuunda uhusiano mpya na kila
kilichotokea.

Na majeraha.

Na hofu.

Na hasara.

Na fursa.

Na muda wenyewe.

Maisha ya pili hayazaliwi kwa kuyakana ya
kwanza.

Yanazaliwa kwa kuyaunganisha.

Kila ulichokuwa kinaendelea kuwepo.
Lakini hakitawali tena wakati wa sasa.
Kinakuwa uzoefu.
Kinakuwa kumbukumbu.
Kinakuwa malighafi ya ujenzi.
Watu wengi huwazia kuzaliwa upya kama
tukio la kuvutia macho.
Mimi nimeyaishi kwa namna tofauti.
Kama ujenzi upya wa polepole.
Tofali moja kwa wakati.
Wazo moja kwa wakati.
Uamuzi mmoja kwa wakati.
Mara nyingi kimya kimya.
Mara nyingi bila hadhira.
Mara nyingi bila yeyote kutambua kilichokuwa
kikitokea.
Hata hivyo kilitokea.
Katika kina cha mambo.
Kadri muda ulivyopita nilianza kuwatazama
watu wengine kwa namna tofauti.
Nilielewa kwamba karibu wote wanaishi zaidi
ya maisha moja.
Si lazima uhai zaidi wa kibaolojia.

Sura zaidi za ndani.

Tambulisho zaidi.

Mabadiliko zaidi.

Tunatazama uso na tunawazia mwendelezo.

Lakini nyuma ya uso ule yanaweza kuwepo
matoleo matano, kumi, ishirini tofauti ya mtu
yule yule.

Yote halisi.

Yote yaliyonusurika.

Yote ya lazima.

Labda ndiyo maana huruma inakuwa muhimu
zaidi kadri umri unavyoongezeka.

Kwa sababu tunajifunza kuheshimu mapigano
yasiyoonekana ya wengine.

Tunaelewa kwamba hakuna aliye tu kile
kinachoonekana.

Kila mmoja hubeba ndani yake historia ya
maanguko na majenzi upya.

Ya hasara na kuzaliwa upya.

Ya vifo vya kiishara na maondoko mapya.

Nikitazama nyuma, siukuzii sifa kipindi kile.

Sitamani kukiishi tena.

Kilikuwa kigumu.

Chenye mkanganyiko.

Wakati mwingine chenye maumivu.

Lakini natambua thamani yake.

Kwa sababu kutoka badiliko lile amezaliwa
mtu ambaye kabla hakuwepo.

Mtu mwenye utambuzi zaidi.

Makini zaidi.

Binadamu zaidi.

Labda mwenye uhakika kidogo.

Lakini halisi zaidi sana.

Na hii ndiyo sehemu inayohesabika.

Mwisho wa njia, ninapotazama safari
iliyofanywa, sioni maisha moja tu.

Naona angalau mawili.

Ya kwanza yaliyojengwa juu ya matarajio.

Ya pili yaliyojengwa juu ya uelewa.

Ya kwanza yaliyojikita katika kufanya.

Ya pili makini zaidi kwa kuwa.

Ya kwanza yaliyoamini kujua.

Ya pili tayari kusikiliza.

Kwa hiyo kichwa cha kizingiti hiki hakina
chuku yoyote.

Si sentensi ya kishairi.

Si sitiari.

Ni uthibitisho wa hali.

Kwa sababu zipo nyakati ambazo hatubadilishi
tu mwelekeo.

Tunabadilisha uhai.

Na inapotokea kweli, maisha ya pili si sitiari.

Ni kile kinachobaki baada ya ya kwanza
kufundisha yote yaliyoweza kufundisha.